

Kniha Daniel — číslo padesát osm

Moudrost odpečetěna: Zkoumání trojí jednoty a hádanky čísla 666 v proroctví

Jeff Pippenger

2024-01-22

Na základě několika svědků bylo potvrzeno, že v dějinách i v proroctví vždy Řím vystupuje jako osmý a je ze sedmi. Prorocká hádanka tohoto symbolu je součástí toho, co Lev z pokolení Judova odpečetí těsně před ukončením doby milosti. Kristus se nikdy nemění a při prvním i velkém zklamání v dějinách milleritského hnutí zjevil pravdu, která vysvětlovala tajemství tohoto zklamání.

Po prvním zklamání v dějinách milleritů odňal svou ruku od omylu v některých z čísel znázorněných na tabuli z roku 1843. Tento omyl představoval prorocké neporozumění, které vyvolalo ono zklamání. Millerité byli nakonec dovedeni k řadě poznání, jež pevně ustanovila počáteční datum dva tisíce tří set dnů. S pevným výchozím bodem, založeným především na datu kříže, pak rozpoznali, že tytéž prorocké důkazy, jichž užívali k určení roku 1843, ve skutečnosti označovaly nejen rok 1844, nýbrž i samotný den 22. října 1844.

Po druhém a Velkém zklamání Pán znovu zjevil pravdu, která odpověděla na všechna prorocká dilemata vzniklá jejich nesprávným hlásáním, že 22. říjen 1844 byl druhým příchodem Krista. Pán otevřel předmět svatyně a s ní spojené pravdy a Velké zklamání bylo vysvětleno.

„Jako lid bychom měli být horlivými studenty proroctví; neměli bychom spočinout, dokud se nestaneme znalými, pokud jde o předmět svatyně, jak je předložen ve viděních Daniele a Jana. Tento předmět vrhá veliké světlo na naše nynější postavení a dílo a dává nám nezaměnitelný důkaz, že nás Bůh vedl v naší minulé zkušenosti. Vysvětluje naše zklamání v roce 1844 tím, že nám ukazuje, že svatyni, která měla být očištěna, nebyla země, jak jsme se domnívali, nýbrž že Kristus tehdy vstoupil do nejsvětějšího oddělení nebeské svatyně a že tam vykonává závěrečné dílo svého kněžského úřadu, v naplnění slov anděla proroku Danielovi: „Až do dvou tisíc a tří set večerů a jiter; pak bude svatyně očištěna.““

„Naše víra ve vztahu k poselstvím prvního, druhého a třetího anděla byla správná. Veliké mezníky, jimiž jsme prošli, jsou neotřesitelné. Ačkoli se je zástupy pekla mohou pokoušet vyrvat z jejich základu a triumfovat při pomýšlení, že uspěly, přece neuspějí. Tyto pilíře pravdy stojí pevně jako věčné pahorky, nepohnuty veškerým úsilím lidí spojeným s úsilím satana a jeho zástupů. Můžeme se mnohému naučit a měli bychom neustále zkoumat Písma, abychom viděli, zda je tomu tak. Boží lid má nyní upřít svůj zrak na nebeskou svatyni, kde probíhá závěrečná služba našeho velikého Velekněze v díle soudu, — kde se přimlouvá za svůj lid.“ Review and Herald, 27. listopadu 1883.

Zklamání učedníků při ukřižování vycházelo z nesprávného porozumění království, které měl Kristus ustanovit na kříži. Součástí služby Jana Křtitele i apoštola Pavla bylo dílo ztotožnění, že

doba doslovného Izraele a doslovné pozemské svatyně přešla v duchovní Izrael a duchovní nebeskou svatyni. Lev z pokolení Judova vždy vysvětluje zklamání „moudrým“. Výklad prorocké hádanky, že Řím je „osmý, ale je ze sedmi“, je součástí díla, které Lev Judův koná, aby vysvětlil zklamání z 18. července 2020.

Millerité považovali Řím za čtvrté království biblického proroctví a rozlišovali mezi pohanstvím a papežstvím, avšak nedokázali v papežském Římě rozpoznat páté království biblického proroctví. Krátce po roce 1844 průkopníci pochopili, že Spojené státy jsou dalším královstvím biblického proroctví.

Toto rozpoznání je znázorněno na průkopnickém diagramu z roku 1850, avšak schopnost rozpoznat plně znázornění království biblického proroctví, jak je představeno v sedmnácté kapitole Zjevení, přesahovala jejich schopnost pochopení, neboť po svém odmítnutí „sedmi časů“ v roce 1863 začali bloudit v laodicejské pustině.

„Dějiny starověkého Izraele jsou působivým obrazem minulé zkušenosti adventního lidu. Bůh vedl svůj lid v adventním hnutí, stejně jako vedl syny Izraele z Egypta. Ve velkém zklamání byla jejich víra zkoušena, právě jako víra Hebrejů u Rudého moře. Kdyby i nadále důvěřovali vedoucí ruce, která je provázela v jejich dosavadní zkušenosti, byli by spatřili Boží vysvobození. Kdyby všichni, kdo v roce 1844 svorně pracovali v tomto díle, přijali poselství třetího anděla a hlásali je v moci Ducha svatého, byl by Pán mocně působil skrze jejich úsilí. Na svět by se byl vylil proud světla. Obyvatelé země by byli již před lety varováni, závěrečné dílo dokončeno a Kristus by byl přišel vykoupit svůj lid.“

„Nebylo Boží vůlí, aby Izrael bloudil čtyřicet let po poušti; přál si uvést jej přímo do kanaánské země a tam jej usadit jako svatý a šťastný lid. Avšak ,nemohli vejít pro nevěru‘. Židům 3,19. Pro své odpadnutí a apostazi zahynuli na poušti a byli povoláni jiní, aby vstoupili do zaslíbené země. Stejně tak nebylo Boží vůlí, aby příchod Krista byl tak dlouho odkládán a aby jeho lid zůstal tolik let v tomto světě hříchu a zármutku. Nevíra je však oddělila od Boha. Protože odmítli konat dílo, které jim svěřil, byli povoláni jiní, aby hlásali poselství. Z milosrdenství vůči světu Ježíš odkládá svůj příchod, aby hříšníci měli příležitost slyšet výstrahu a nalézt v něm útočiště dříve, než bude vylit Boží hněv.“ Velký spor, 458.

Jakub i Ellen Whiteovi oba rozpoznali, že se toto hnutí v roce 1856 proměnilo v hnutí Laodiceje, a v předchozím odstavci ona uvádí, že „kdyby všichni, kdo roku 1844 svorně pracovali v díle, přijali poselství třetího anděla a hlásali je v moci Ducha svatého, Pán by byl s jejich úsilím mocně působil.“ Poté říká: „Podobným způsobem“ způsobily „odpadnutí a apostaze“, které projevoval starověký Izrael, že starověký Izrael „zahynul na poušti“. Tento oddíl ukazuje, že laodicejský adventismus začal bloudit na poušti v časovém období, kdy byli ti, kdo hlásali poselství půlnočního volání, ještě naživu.

Dnes teologové (učenci) rozpoznávají různá použití sedmnácté kapitoly Zjevení, která jsou buď odvozena z metodologie futurismu, již vynalezli jezuité, anebo ze zkažených teologických praktik odpadlého protestantismu. Symboly sedmnácté kapitoly Zjevení jsou velmi prosté. Určili jsme nezbytné symboly, a proto se vrátíme ke královstvím, která jsou tam představena, a uvedeme je do

souladu s královstvími z druhé kapitoly Danielovy, neboť Ježíš vždy znázorňuje konec nějaké věci jejím počátkem.

A je sedm králů: pět jich padlo, jeden jest, a druhý ještě nepřišel; a když přijde, musí zůstatí krátký čas. A šelma, která byla a není, i ona jest osmý, a jest z těch sedmi, a jde do zahynutí. A deset rohů, které jsi viděl, jest deset králů, kteří ještě nepřijali království; ale přijímají moc jako králové na jednu hodinu se šelmou. Zjevení 17,10–12.

Ve třetím verši byl Jan v duchu přenesen do roku 1798. Z tohoto dějinného stanoviska mu bylo řečeno, že již padlo pět království. Těmi královstvími byly Babylón, Médo-Persie, Řecko, pohanský Řím a papežský Řím. William Miller nemohl tento oddíl v sedmnácté kapitole rozluštit, neboť nedokázal rozpoznat, že papežský Řím je od pohanského Říma odlišným královstvím. Tato posloupnost je však pojednána ve dvanácté a třinácté kapitole Zjevení, neboť drak ve dvanácté kapitole představoval pohanský Řím, šelma, která vystoupila z moře ve třinácté kapitole, byla papežstvím a šelma ze země jsou Spojené státy. Sestra Whiteová ztotožňuje všechny tyto tři šelmy jako draka, šelmu a falešného proroka. Tím, že podává své svědectví, označuje posloupnost království a tato posloupnost souhlasí s výkladem, který podáváme Zjevení sedmnácté kapitoly.

„Pod symboly velikého rudého draka, šelmě podobné levhartu a šelmy s beráncími rohy byly Janovi představeny pozemské vlády, které se budou zvláště podílet na pošlapávání Božího zákona a pronásledování Jeho lidu. Tento boj pokračuje až do konce času. Boží lid, znázorněný svatou ženou a jejími dětmi, byl představen jako velmi nepočetný. V posledních dnech existoval už jen ostatek. O těch Jan mluví jako o těch, „kteří zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista.“

„Prostřednictvím pohanství a potom prostřednictvím papežství uplatňoval satan po mnoho staletí svou moc ve snaze vyhladit z povrchu země Boží věrné svědky. Pohany i papežence podněcoval tentýž dračí duch. Lišili se jen tím, že papežství, předstírajíc službu Bohu, bylo nebezpečnějším a krutějším nepřítelem. Prostřednictvím římského katolicismu uvedl satan svět do zajetí. Vyznávající církev Boží byla stržena do řad tohoto bludu a po více než tisíc let Boží lid trpěl pod hněvem draka. A když papežství, zbavené své síly, bylo přinuceno upustit od pronásledování, Jan spatřil, jak vystupuje nová moc, aby opakovala hlas draka a pokračovala v téměř krutém a rouhavém díle. Tato moc, poslední, která má vést válku proti církvi a zákonu Božímu, byla symbolizována šelmou s beráncími rohy.“

„Avšak přísné rysy prorocké tužky odhalují změnu v tomto pokojného obrazu. Šelma s beráncími rohy mluví hlasem draka a „vykonává všechnu moc první šelmy před ní“. Prorocství prohlašuje, že řekne obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, a že „nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby přijali znamení na svou pravou ruku nebo na svá čela; a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leč ten, kdo má znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména.“ Tak protestantismus kráčí ve stopách papežství.“ Signs of the Times, 1. listopadu 1899.

V prvním odstavci poslední pasáže sestra Whiteová označuje pohanský Řím, papežský Řím a Spojené státy za „pozemské vlády“. Ve druhém odstavci ukazuje, že tyto vlády následovaly po sobě, když říká „skrže pohanství, a potom skrže papežství“ a „když bylo papežství, zbavené své

síly, donuceno upustit od pronásledování, Jan spatřil, jak povstává nová moc, aby opakovala hlas draka a pokračovala v témž krutém a rouhavém díle“. Tím se však nezastavuje, neboť ve třetím odstavci uvádí, že Spojené státy měly vnutit celému světu další království. Říká: „Šelma s beráncími rohy mluví hlasem draka a ,vykonává všechnu moc první šelmy před ní“. Proroctví prohlašuje, že řekne obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě.“

Zjevení ve dvanácté a třinácté kapitole označuje pohanský Řím, papežský Řím, Spojené státy a celosvětový obraz šelmy, který je vztyčen Spojenými státy. Definice „obrazu šelmy“ je spojení církve a státu, a má-li celý svět vztyčit obraz šelmy, pak to podle samotné definice ukazuje, že v posledních dnech bude celé zemi vnucena jedna světová vláda. Království se bude skládat ze státu a církve, přičemž církev bude nad tímto vztahem vládnout. Zjevení ve dvanácté a třinácté kapitole označuje čtyři po sobě jdoucí království a tatáž království jsou představena v sedmnácté kapitole a také ve druhé kapitole Danielovy knihy.

Roku 1798 Jan viděl, že prvních pět království biblického proroctví již padlo a že roku 1798 tehdy jedno království existovalo. Královstvím biblického proroctví, které začalo roku 1798, byla zemská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly, která začala jako beránek, ale nakonec mluví jako drak. Spojené státy jsou dvourohým šestým královstvím biblického proroctví, které následuje po pátém království duchovního Babylóna, jež utrpělo smrtelnou ránu. Pátým královstvím byl duchovní Babylón, který byl předobrazem prvním královstvím doslovného Babylóna. Šesté království se dvěma rohy bylo předobrazem dvěma stříbrnými pažemi.

V roce 1798 mělo existovat království, které bylo ještě budoucí, neboť roku 1798 „ten druhý ještě nepřišel“. Když toto sedmé království vstoupilo do dějin, mělo „zůstat jen nakrátko“. Páté království utrpělo smrtelnou ránu, šesté království mělo dva rohy a sedmé království trvá jen po krátkou dobu. Souvislost daného oddílu ukazuje, že sedmé království je znázorněno „deseti králi“, neboť když se „deset králů“ stane královstvím, vládnu jen „jednu hodinu“ a jedna „hodina“ je krátký „čas“. Když „deset králů“ skutečně kraluje, vládnu společně po onu „jednu hodinu“ se šelmou.

A deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří ještě nepřijali království; avšak přijímají moc jako králové po jednu hodinu spolu se šelmou. Zjevení 17,12.

„Deset rohů“ představuje sedmé království, avšak vládnu společně se šelmou po „jednu hodinu“. „Jedna hodina“ je obdobím krize nedělního zákona, která začíná brzy přicházejícím nedělním zákonem ve Spojených státech. Souhlasí s tím, aby vládly spolu se šelmou, neboť jsou k tomu přinuceny hlavním králem, jímž jsou Spojené státy. Sestra Whiteová v pasáži, kterou jsme právě citovali, určuje, že poslední mocností, jež bude pronásledovat Boží lid, je šelma ze země.

„Jan spatřil, jak povstává nová moc, aby opakovala hlas draka a pokračovala v témže krutém a rouhavém díle. Tato moc, poslední, která má vést válku proti církvi a zákonu Božím, byla znázorněna šelmou s beráncími rohy.“ Signs of the Times, 1. listopadu 1899.

Poslední království biblického proroctví je uvedeno v život skrze klam uskutečněný Spojenými státy jako falešným prorokem. Toto království začalo roku 1798 jako beránek, avšak v posledních

dnech nutí svět, aby přijal celosvětový obraz šelmy, který je podle definice spojením církve a státu, v němž církev ovládá tento vztah. Toto království je také označeno jako trojí unie.

„Protestanti ve Spojených státech budou stát v čele těch, kdo natáhnou ruce přes propast, aby uchopili ruku spiritualismu; sáhnou přes bezednou hlubinu, aby si podali ruce s římskou mocí; a pod vlivem tohoto trojnásobného spojení bude tato země následovat kroky Říma v pošlapávání práv svědomí.“ Velké drama věků, 588.

Trojí spojenectví je spojenectvím draka, šelmy a falešného proroka, kteří v šestnácté kapitole Zjevení vycházejí ke králům země a vedou svět k Armagedonu.

A viděl jsem tři nečisté duchy, podobné žábám, vycházet z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka. Neboť jsou to duchové ďáblů, činící zázraky, kteří vycházejí ke králům země i celého světa, aby je shromáždili k boji onoho velikého dne Boha Všemohoucího. Zjevení 16,13.14.

„Římská moc“ je papežství, šelma a páté království biblického proroctví, které obdrželo smrtelnou ránu. „Protestanté“ představují Spojené státy, falešného proroka, šesté a poslední království biblického proroctví. „Spiritualismus“ je Organizace spojených národů, drak a království, které souhlasí, že bude vládnout po jednu hodinu se šelmou. Trojí svazek je uskutečněn během „jedné hodiny“, která je „hodinou“ „velkého zemětřesení“ ve Zjevení jedenácté kapitoly, jímž je brzy přicházející nedělní zákon.

„Dekretem, který bude prosazovat ustanovení papežství v rozporu se zákonem Božím, se náš národ zcela odtrhne od spravedlnosti. Až protestantismus vztáhne svou ruku přes propast, aby uchopil ruku římské moci, až se natáhne přes bezednou tůň, aby si podal ruku se spiritismem, až pod vlivem této trojitě unie naše země zavrhne každou zásadu své Ústavy jakožto protestantské a republikánské vlády a učiní opatření k šíření papežských nepravd a bludů, tehdy budeme moci vědět, že nastal čas podivuhodného působení satana a že konec je blízko.“ Testimonies, svazek 5, 451.

Ve druhé kapitole knihy Daniel představuje Babylón, první království biblického proroctví znázorněné zlatou hlavou, předobraz duchovního Babylóna, pátého království biblického proroctví. Dvojí království Médů a Peršanů, ramena a paže ze stříbra, druhé království biblického proroctví v Danielovi 2, představuje dvourohou šelmu ze země, Spojené státy, šesté království biblického proroctví. Měď oné sochy z Daniela 2, představující Řecko, třetí království biblického proroctví, představuje Organizaci spojených národů, sedmou hlavu, která trvá „jednu hodinu“ a souhlasí s přijetím postavení v trojitém spojení draka, šelmy a falešného proroka.

Železné království z druhé kapitoly Danielovy, čtvrté království biblického proroctví, představuje osmé království, které je z těch sedmi. Doslovný pohanský Řím, čtvrté království, představuje novodobý Řím, jenž je královstvím uspořádaným spojením církve a státu, přičemž církev vládne nad tímto vztahem. Toto království je ve své podstatě trojí, neboť přední král z „deseti králů“ je šestým královstvím, jímž je zemská šelma. Šestým královstvím je Achab, který byl ženat s Jezábel. Šesté království, když je představováno ve svém trojím spojení, je novodobý Řím, jemuž předcházelo páté království, jímž byl papežský Řím, a tomu předcházelo čtvrté království

pohanského Říma.

Millerité viděli pouze Řím jako čtvrté a poslední království. Rozpoznali, že má dvojí povahu, avšak neviděli žádné jiné následné pozemské království. Čtvrtým královstvím byl pohanský Řím, který předcházela papežskému Římu, pátému království; po něm následuje moderní Řím, šesté království. Šesté království je třetím ze tří římských projevů.

Trojí spojení draka, šelmy a falešného proroka je jak novodobým Římem, tak i Babylonem velkým, jehož smrtelná rána byla uzdravena. Spojené státy, Organizace spojených národů a nevěstka z Týru představují osmé a poslední království, avšak všichni tři jsou spojenci v trojím spojení šestého království, které je poslední mocí „vedoucí válku proti církvi a zákonu Božímu“.

Spojené státy jsou jednou třetinou šestého království. Organizace spojených národů je jako součást trojího spojení rovněž jednou třetinou šestého království a papežství je také jednou třetinou šestého království. Na této úrovni je číslem Spojených států ŠEST, číslem Organizace spojených národů je ŠEST a číslem papežství je ŠEST. Toto trojí spojení představuje číslo člověka, „člověka hříchu“, a jeho číslo je ŠEST-ŠEST-ŠEST.

Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočítá číslo té šelmy; neboť je to číslo člověka; a jeho číslo je šest set šedesát šest. Zjevení 13:18.

Šestým a posledním samostatným královstvím jsou Spojené státy, avšak klamou svět, neboť jsou Falešným prorokem.

A vykonává všechnu moc první šelmy před ní a působí, aby země i ti, kdo na ní přebývají, uctívali první šelmu, jejíž smrtelná rána byla zahojena. A činí veliká znamení, takže i oheň dává sestoupit z nebe na zem před zraky lidí, a svádí obyvatele země skrze ta znamení, která mu bylo dáno činit před šelmou; a říká obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, která měla ránu od meče, a přece ožila. Zjevení 13,12–14.

„Moc první šelmy před ním“ představuje moc, která byla papežství dána evropskými králi, počínaje Chlodvíkem v roce 496. Spojené státy užívají svou vojenskou sílu, provázenou svou hospodářskou mocí, aby svět klamaly a nutily jej. Spojené státy nutí svět, aby uctíval papežství, prostřednictvím vynucování nedělní bohoslužby. Spojené státy činí veliké divy tím, že způsobují, aby oheň (symbol poselství) sestupoval z nebe; toho má být dosaženo prostřednictvím informační superdálnice, která představuje plný rozvoj vymývání mozku a propagandy, jež jsou moderním projevem hypnózy. Kvůli stupňující se krizi, kterou islám přivádí na zemi, když naplňuje svou úlohu při rozhněvávání národů, je svět sveden k tomu, aby přijal celosvětový systém spojení církve a státu, sestávající z draka, šelmy a falešného proroka.

Když osmnáctý verš třinácté kapitoly Zjevení říká: „spočítej číslo šelmy“, tím číslem jsou tři mocnosti, které se spojí, aby vytvořily šesté a poslední království. Když bude toto království 666 nastoleno, bude to naplnění prorocké hádanky, že osmý král je ze sedmi. Tato prorocká hádanka je součástí pravdy, která je odpečetěna, když Lev z pokolení Judova odpečetí Zjevení Ježíše Krista.

Z tohoto důvodu je hádanka závěrečného království, které je trojím šestým královstvím, které je zároveň duchovním Babylónem, jenž byl na sedmdesát symbolických let zapomenut, a které je novodobým Římem, a které je také celosvětovou podobou šelmy, jež byla předobrazena prvním královstvím Babylóna a čtvrtým královstvím pohanského Říma, dosvědčena dvojím svědectvím tímto určením, že tuto pravdu pochopí „moudří“, neboť hádanka čísla 666 je založena na těch, kteří mají moudrost, stejně jako hádanka osmého krále, který je z těch sedmi.

Zde jest moudrost. Kdo má rozum, ať spočítá číslo té šelmy; neboť je to číslo člověka, a to číslo jest šest set šedesát šest. Zjevení 13,18.

A zde je mysl, která má moudrost. Těch sedm hlav je sedm hor, na nichž ta žena sedí. Zjevení 17,9.

Sejmutí pečeti ze Zjevení Ježíše Krista chápou „moudří“, nikoli bezbožní. Obojí zmínka o moudrosti v knize Zjevení se vztahuje k těm, kdo mají „porozumění“, a to, co „moudří“ chápou, je „rozmnožení poznání“. Tímto „rozmnožením poznání“, jímž je Zjevení Ježíše Krista, je zjevení, že osmé království, které je trojím královstvím 666, je rovněž znázorněno v Danielovi, kapitole druhé, neboť klenoty z Millerova snu mají v posledních dnech zářit desetkrát jasněji.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Ve Zjevení jsou vyličený hlubiny Boží. Již samotný název daný jeho inspirovaným stránkám, ‚Zjevení‘, odporuje tvrzení, že jde o zapečetěnou knihu. Zjevení je něco odhaleného. Sám Pán zjevil svému služebníku tajemství obsažená v této knize a zamýšlí, aby byla přístupná studiu všech. Její pravdy jsou určeny těm, kdo žijí v posledních dnech dějin této země, stejně jako těm, kdo žili ve dnech Janových. Některé ze scén zobrazených v tomto proroctví patří minulosti, některé se odehrávají nyní; některé představují závěr velikého zápasu mezi mocnostmi temnoty a Knížetem nebes a některé zjevují triumfy a radosti vykoupených na zemi učiněné novou.

„Ať se nikdo nedomnívá, že protože nedokáže vysvětlit význam každého symbolu ve Zjevení, je pro něj zbytečné zkoumat tuto knihu ve snaze poznat smysl pravdy, kterou obsahuje. Ten, který tato tajemství zjevil Janovi, dá pilnému hledači pravdy předchůť nebeských věcí. Těm, jejichž srdce jsou otevřena přijetí pravdy, bude dáno porozumět jejímu učení a bude jim uděleno požehnání zaslíbené těm, kdo „slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno.““

„Ve Zjevení se všechny knihy Bible setkávají a docházejí svého závěru. Zde je doplněk knihy Daniel. Jedna je proroctvím; druhá zjevením. Kniha, která byla zapečetěna, není Zjevení, nýbrž ta část Danielova proroctví, která se vztahuje k posledním dnům. Anděl přikázal: ‚Ty pak, Danieli, zavři ta slova a zapečeť tu knihu až do času konce.‘ Daniel 12,4.“ Skutky apoštolů, 584, 585.